

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Διευθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Αἱ δηλώσεις

τοῦ κόμητος Γολουχόφσκη ἐνώπιον τῶν Αὐστρο-ουγγρικῶν Ἐπιτροπειῶν, αἱ ἀπορώσαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐπῆλθον εἰς διάψευσιν ὅλων τῶν φημῶν, αἱτινες πρὸ μηνὸς εἶχον κυκλοφορήσει ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, τείνουσαι νὰ καταστήσωσι πιστευτὴν μίαν ἀγγλορωσικὴν συνεννόησιν, ἥτις θὰ ἐδίδεν ἄλλην τροπὴν εἰς τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς, καὶ συνεπῶς, θὰ μετέβαλλεν ἄρδην τὸ καθεστῶς τὸ βασιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐν Μυρστέγῃ αὐστρορωσικῆς συμφωνίας. Ἡμεῖς ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων εἶχομεν ἀποκρούσει δι' ἐπιχειρημάτων ἀνεπιδέκτων ἀνακρίσεως τὸ δυνατόν μιᾶς τοιαύτης ἀγγλορωσικῆς συμφωνίας, ἐπιλυούσης πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ διεθνή ζητήματα κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Λονδίνῳ, καταπατούσης δὲ πᾶν ἄλλο ἀντίθετον συμφέρον. Καὶ ἰδοὺ, ὅτι τὰ πράγματα ἐπέρχονται ἤδη εἰς ἐπικύρωσιν τῶν κρίσεων ἡμῶν ἐκεῖνων. Διότι, οἱ μὲν περὶ Ἀγγλορωσικῆς συνεννόησεως καὶ περὶ διαπραγματεύσεων πρὸς τοῦτο διεξαγομένων θρύλοι κατεσιγάσθησαν ἤδη, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶς τῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας ἐπισήμως βεβαίωσεν, ὅτι ἡ ἐν Μυρστέγῃ συμφωνία, αὕτη καὶ μόνη ἐξακολουθεῖ νὰ διέπῃ τὰ τοῦ Αἰμοῦ, καὶ ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ αὕτη ἐφ' ἱκανῇ ἀκρόμῃ ἔτη τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου, καὶ τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῶν ταρασσόντων τὴν χώραν ταύτην ἐθνικῶν προβλημάτων.

Ἐπομένως, λίαν πρόωρος ἐλέγχεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ σπουδὴ τινῶν παρὰ τὸν Τάμεσιν δημοσιογράφων, προλεπόντων τὴν ἐντὸς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ριζικὴν κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐπιθυμίας ἐπίλυσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος. Δυστυχῶς, ἡ εὐαίσθητος καρδιά των θὰ ἐξακολουθῇ ἀκρόμῃ ἐπὶ ἀρκετοὺς χρόνους νὰ σπαράσσεται ἐκ τῶν στεναγμῶν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς τουρκικῆς τυραννίας διατελούντων προσφιλῶν βουλγάρων, δι' οὓς αἱ μεταρρυθμίσεις αἱ εἰσκαγόμεναι ὑπὸ τῶν Δυνάμεων φαίνονται μέτρα λίαν ἀνεπαρκῆ καὶ ἀτελεσφόρητα. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη τῶν ριζικῶν λύσεων, καὶ ἡ παροχὴ τοῦ χρόνου, τοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ οἰκούσας φυλάς, ὅπως δι' ἐλευθερίας καὶ εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως δυνήθωσι νὰ καταστήσωσι βαθμυδὸν εὐχερεστέρην τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τῶν ἀκανθωδῶν ἐθνολογικῶν ζητημάτων, ἅτινα τοσοῦτον συγκεχυμένην παριστῶσι σήμερον τὴν ἐν τῷ Αἰμῷ κατάστασιν, ὅσον καὶ ἂν δυσχερὴς τῇ ἐκείνῳ, οἵτινες ἐπεθύμουν διὰ τῆς βίας καὶ τῆς συναρπαγῆς νὰ κερδήσωσι ζῆνον ἑδαφός, δέον νὰ ἐπικροτηθῇ ὑφ' ὅλου τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου κόσμου, διότι εἶνε ἡ μόνη δικαία καὶ συνετὴ πολιτικὴ, ἡ προστατεύουσα ἐξ ἴσου ὅλα τὰ συμφέροντα καὶ προλαμβάνουσα ρήξεις βιαιάς.

Πρὸ πάντων ὅμως, πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὑφ' ὅλων τῶν ἐχόντων βλέψεις ἐπὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ τουρκικῶν χωρῶν, εἴτε μικροὶ εἶνε οὗτοι εἴτε μεγάλοι, ὅτι αἱ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου διατελοῦσαι ἐλληνικαὶ χῶραι δὲν ἐννοοῦσι νὰ γείνωσι Μυσῶν λεία. Ὁ Ἕλληνας, ἐλευθερὸς τε καὶ δούλος, ἔχει πλήρη συναισθησιν τῶν ἱερῶν δικαίων του, καὶ ἀπεφασίσε μέχρις ἐσχάτων καὶ πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἀμυνθῇ ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅσοι ἐδάσαντο τὰ περὶ μεγαλείου καὶ ἐπεκτάσεως ὀνειρά των ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς ἀδυναμίας, καλὸν εἶνε νὰ λησμονήσωσι τὰ ὑ-

νειρα ταῦτα, καὶ νὰ συνειθίσωσι εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ Ἕλληνας εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὥστε νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι πᾶν σχέδιον ἀποβλέπον εἰς τὸν ἀκρωτηριασμὸν αὐτοῦ, θέλει προσκρούσει εἰς ἰσχυροτάτην καὶ ἀκαταδάμαστον ἐκ μερῶν αὐτοῦ ἀντίστασιν. Ὅσον παρεργεταὶ ὁ χρόνος, τοσοῦτον καταφανεστέρως καθίσταται ἡ ἀφύπνισις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἕλληνοῦ λαοῦ, καὶ τοσοῦτον ἀποφασιστικώτερον χωρεῖ εἰς κρατερὰν ἀμυναν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν του δικαίων. Καὶ δὲν ἀφίσταται πολὺ ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ τριβῶσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως οἱ φαντασθέντες τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος ὡς νενακρωμένην μάζαν ἀνίκανον νὰ δράσῃ, ἀνίκανον ν' ἀμυνθῇ. Ὁ δὲ αἰσθανθῶσι τὴν αὐτὴν ἐκπλήξιν, ἣν ἡσθάνθησαν καὶ ἐν ἔτει 1821, ὅτε εἶδον διεξάγον γιγαντιαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του πάλην τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἠρέσκοντο νὰ θεωρῶσιν ὡς νεκρὸν.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἐξετάζοντες τὴν ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κόμητος Γολουχόφσκη ἀπορρέουσαν βεβαιότητα, ὅτι αἱ ἐκ Λονδίνου ἀπειληθεῖσαι ριζικαὶ λύσεις ἀπεσοβήθησαν, ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὴν ἐπικράτησιν ὀρθοτέρων σκέψεων παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς, ὀρθοτέρων κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀπέκρουσαν τὴν ἐν σπουδῇ καὶ βίᾳ διάπραξιν πολιτικῶν ἀνοσιουργημάτων ὁμοίων πρὸς τὴν ἐν ἔτει 1885 αὐθαίρετον ἐνωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἀνοσιουργημάτων τὰ ὁποῖα δὲν φαίνεται, δυστυχῶς, ἀποστέρουσα μία μερὶς τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου καὶ τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ πιστεύομεν ἀκατάκλιτος, ὅτι ἀρκεῖ νὰ δοθῇ χρόνος τις, ἵνα ἡ ἀγγλικὴ θετικότης καὶ ἐπαφροσύνη ἀναγνωρίσῃ τὴν πλάνην τῆς καὶ ἐπαγμένης εἰς σκέψεις δικαιοτέρας καὶ πολιτικῶς ὀρθοτέρας περὶ τῆς δοτέας εἰς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα λύσεως. Τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν σκέψεων τῶν ἐν Λονδίνῳ ἀναισθητῶν τοσοῦτον μάλλον, καθ' ὅσον οἱ Ἀγγελοὶ δὲν ἐπιδιώκουσι ποτὲ τὴν πραγματοποίησιν χιμαϊρῶν χιμαίρα δὲ προφανῶς εἶνε ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως μεγάλου Βουλγαρικοῦ κράτους καταπατούντος ὅλα τὰ περὶ ἔθνη!

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἰωάννινα, 26 Μαΐου 1906

Οἱ φυλακισμένοι.—Ἀνυπόστατοι καταγγέλλαι, ἐνῷ εἶχε διαταχθῇ ἡ ἀποφυλάκισις.—Ὁ Μητροπολίτης.—Ἡ ἀναληψία τῶν Ἡπειρωτῶν.—Ὁ νέος πρόξενος τῆς Ρωμανίας.

+ Ἐξακολουθοῦσι κρατούμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ Αἰδ. Παπα-Θωμάδης, οἱ ἀδελφοὶ Γεωργίτης καὶ ὁ πτωχὸς Καλαμαρτζῆς. Οὐ μὴν τῆς ρωμανικῆς προπαγάνδας καὶ τῆς ἀχαρακτηρίστου τοπικῆς δικαιοσύνης, ἀποτίουσι ποινὴν δι' ἀνύπαρκτα ἐγκλήματα. Τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Θωμάδου ἀνακρίθεις πρὸ μηνῶν καὶ μηδεμιᾶς ἐνοχῆς εὐρεθείσης, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξέδωκε ἀθωοτικὸν βούλευμα καὶ πρὸ μηνὸς ἤδη ἦτο βεβαιωτὰ τὴν ἀποφυλάκισιν του ὁπότε νῦν καταγγέλλει χαλκεύεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κατηγορεῖται ὡς συνένοχος ἐπὶ φόνῳ καὶ ληστείᾳ (!) διὰ τὰ γνωστὰ ἤδη ἐπεισόδια τῶν Βλαχοφῶνων χωρίων τῆς Ἀβδέλας καὶ Βαβούσας· οἱ καταγγέλλοντες εἶναι εἴκοσι Βλάχοι ἐκ Τρικκάλων δῆθεν (!). Περιττὸν νὰ εἰ-

πωμεν ὅτι πάντα τὰ βυσοδομούμενα εἶνε σκόπιμα καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν κακούργων σχεδίων τῶν Ρωμουνιζόντων καὶ τῶν Προστατῶν τῶν εἶνε ἡ καταπίεσις καὶ ὁ ἐκφοβισμὸς τοῦ ἀθλίου ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς τολαίνης Ἡπείρου. Δικαιωνίζουσιν οἱ Τούρκοι τὰς προφυλακίσεις, φροντίζουσι νὰ εὐώσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν πρὸς κορεσμὸν τῆς κακῆς νοουμένης φιλοτιμίας των ἐνεκ τῶν κατ' ὄλην τὴν γοαυμὴν ἀποτυχουσῶν κατ' οἶκον ἐρευνῶν. Τοὺς δὲ ἀδελφοὺς Γεωργίτην χαρκατηρίζουσιν ὡς κακούργους διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι εὐρέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ των γαλλιστὶ γεγραμμένον βιβλίον περὶ τῶν παρὰ Μουσουλμάνοις θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Τέλος, τοῦ ὑπάρχοντος Ἕλληνα καὶ πτωχοῦ τεχνίτου Καλαμαρτζῆ διαμφισβητεῖται ἡ ἐλληνικὴ ἰθαγένεια καὶ ἀναμένονται καὶ θ' ἀναμένονται ἐπ' ἀπειρὸν εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἂν πρέπει νὰ καταδικασθῇ ὡς ῥαγιάς ἢ ὡς Ἕλληνα ὑπήκοον. Ἡ πτωχεία καὶ ἀθλιότης τοῦ Ἕλληνα Ἡπειρώτου στήσασα πρὸ πολλοῦ τὴν ἀπαχθὴ φωνὴν τῆς ἀπανταχοῦ τῆς Ἡπειρωτικῆς γῆς, ἔρχεται σύμμαχος καὶ ἐπικουρὸς τῶν ἀνεκδιηγήτων δεινῶν μας καὶ ἡ ἀναλγησία τῶν Ἀγίων Συνδικῶν τοῦ Φαναρίου ἐπιθέτει ὡς κορωνίδα τῶν δυστυχῶν μας γέροντα Μητροπολίτην. Τὰ Προπαγανδικὰ φύλλα τοῦ Βουκουρεστίου ἡγουμένου τοῦ «Courrier des Balkans», ψάλλουσιν τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ συμβουλεύουσι τοὺς Ἕλληνας Ἰεράρχας τῆς Μακεδονίας νὰ τὸν μιμηθῶσι, ὀνομαζόντες αὐτὸν ἀληθὴ διάδοχον τῶν Ἀποστόλων τῆς Χριστιανοσύνης!

Σεῖς δὲ ὦ Ἡπειρώται διακείμενοι ἐκτὸς τῆς γενεθλίου γῆς, ἀφήσαντες κατὰ μέρος τὰς χρηματολογικὰς καὶ περὶ πρωτείων μερίμνας σας, σκεφθῆτε τί οἱ ἀδελφοί σας ἐδῶ ὑφίστανται καὶ ἀφιερῶσατε ὀλίγας στιγμὰς διὰ τὴν τάλαιναν πατρίδα! αὐτὰ τὰ δάση καὶ οἱ βράχοι τῆς Ἡπείρου μας δακρύουσι καὶ λιώνουν ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωντανὴν κόλασιν.

+ Οἱ Ρωμοῦνοι πρόξενον διαδέχονται ὁ εἰς τὸν ἕτερον. Μετὰ τὸν Βαδεάνον, ἦλθεν ὁ Βραϊλέας ἐν Ἰωαννίνοις. Τυχῶς ὅμως ἐπαύθη τῶν καθηκόντων του διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ἀνθρωπος ἔγραψεν εἰς τὴν κυβέρνησιν του ὅτι «ἐν Ἡπείρῳ κοπανίζομεν ἀέρα διὰ νὰ φιλᾶσωμεν Ρωμοῦνους». Ἐκ Βουκουρεστίου λοιπὸν τοῦ ἔδωκεν τὸν ἀέρα καὶ μᾶς ἐστειλεν πρὸ ἡμερῶν ἕλλον, τὸν κ. Γρακιάνου (Grecianu)! Ὁ νέος κύρ πρόξενος εἶναι μελαχροινὸς τὴν ἡψιν.

+ Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλην ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σωφρόνιος ὑπέβαλε κανονικὴν παρτίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτή. Περὶ τοῦ νέου μητροπολίτου οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφασίσθη. Μεταξὺ τῶν γνωστῶν ἤδη ὑποψηφίων προσέτεθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μητροπολίτου Πελαγονίας τοῦ ἀνακληθέντος ἐκ Μοναστηρίου. Ἡ ἐπαρχία Ἰωαννίνων ἔχει ἀναγκὴν ἱκανοῦ καὶ δραστήριου μητροπολίτου, ἔχοντος σθένος, πρωτοβουλίας καὶ θέλησιν.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10^α πλησίον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Καβάλλα, 18 Μαΐου 1906

Ο ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Καβάλλας.—Ο λαὸς κατὰ τοῦ μητροπολίτου.—Ἐγκληματική πρᾶξις.—Οἱ ἄνθρωποι ἐν Δράμᾳ.—Θαυμάσια ἀποτέλεσμα.—Ἄς διακροῦν ἐκ τούτου οἱ ἐν Ἰωαννίνοις.

Πρὸ δύο ἐτῶν διεργόμενος τῆς πόλεως Καβάλλας, εἶχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὸν ἐν αὐτῇ Ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Σπ. Βλάχον, ὃν διὰ τὴν δράσιν καὶ ἐνεργητικότητά ἐκτιμῶντας ἀνταξίως, ἐπεθώμην καὶ ἡδὴ κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διάβασίν μου νὰ ἐπισκεφθῶ. Τύχη ὅμως κακὴ ἤμας τῇ ἐνταύθα ἀρίστῃ μου ἐπυπομένον μετὰ τετραμηνίας καρδίας, ὅτι ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγιος Ἐσάνθης ὁ περὶ πολλὰ μεριμνῶν καὶ τυρβάων εὐρὺν δῆθεν τὴν διαγωγὴν τοῦ πραγματικοῦ τῆς Ἐκκλησίας στρατιώτου ἀπαδούσαν τοῖς νόμοις τῆς ὑπακοῆς καὶ τάξεως, ἀποτόμως καὶ βλαπτικῶς ἐπαύσαν αὐτὸν, ἀποσταλίζοντάς εἰς ἀλ-λοδαπήν, καὶ πρὸς μεγαλειότητα μάλιστα ἐπισημοποιήσιν τῆς κκοηθείας διὰ τῶν μελανοτέρων χωματῶν ἐξωγράφει καὶ ἐδικαιολογήσῃ τὴν πράξιν του ταύτην, μεταχειριθεὶς ἀπέναντι μὲν τῆς ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὸς λόγους παύσεως ὕβριος δῆθεν ἐκ μερ-ους τοῦ Ἀρχιμανδρίτου πρὸς τὸ καλοερκεῖον σχῆμα, πρὸς τὰς ἐπιτοπίους δὲ ἀρχὰς τὴν δὴ-λων τὸν τοῦτον μόνον τῆς μεταβάσεως, ὅπερ ἦτο ἀρετὴν δι' αὐτὸν ἐπιγενησάμενα.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης οὐχὶ μόνον κατακρίνεται παρ' ὧν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀρχαντικῶν καὶ μίσους πρὸς αὐτὸν ἀναφέρεται. Ἀκούεται παρὰ πάντων ὅτι μόνον τὴν κατὰστrophὴν τοῦ τοῦτον ἐν ἤθειαν ὁ Ἄγιος Ἐσάνθης δὲ ἀπερῆσεν τὴν κακοῦργον ταύ-ταύτην πράξιν καὶ μάλιστα διὰ μέσον ἀθλίαν καὶ ἀχρείων δι' ἓνα Μητροπολίτην ὅστις καὶ Πατριάρχης ἐκπλύνεται καὶ τεντώνεται νὰ γίνῃ.

Τὰ ὅσα ἤκουσα ἐναντίον τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης κατὰ τὴν ἐνταύθα πενήντημερον διαμονὴν μου, εἶνε ἀδύνατον κάλαμος νὰ περιγράψῃ. Ἡ κοινὴ σχεδὸν φράσις, ἡ παρ' ὧν τοῦ κόσμου ἀκούο-μένη ἦτο : «Μὰ δὲν ἤδυνάτο ὁ ἄθλιος με με-γαλειότητα αὐθάδειαν καὶ τέχνην νὰ τὸν παύσῃ. Ἐγὼ καὶ τὴν δουλειά του με τὴν μεγαλει-τέραν πολιτικὴν τέχνην καὶ μελέτην.

Ἐν τούτοις ἐγὼ μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαιφε-ροντος δυνάμει νὰ εἴπω πρὸς τοὺς Καβάλλεις, ὅτι ἀπαύονται πάρα πολλοί. Ἀπαύονται νομί-ζοντες, ὅτι ὁ Ἐσάνθης ὁ πολὺς ἐξ ἀεὶ ἐργαζό-μενος ἐκαμῆ τι κατ' ὅρθομα. Κατ' ἐμὲ τούναν-τιον, διότι ὁ Ἐσάνθης ἐξέθεσε τὴν διαγωγὴν καὶ ἀνατρήν του καὶ ἐν γένει τὰς γενικὰς τοῦ σκέψεως ἀπέναντι τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἐκκλη-σιαστικῆς ἀρχῆς τὸσον πολλοί, ὥστε πᾶς τις εὐ-λόγιος δύναται νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ἡ ἐπὶ εἰκοσάτι-αν ὀπίους ἀλώπηξ ἡ τὸ γένος καὶ ἔθνος ἐξα-πατώσα, χάνει διὰ τῆς πράξεως ταύτης τὴν λεοντήν καὶ μένει με τὴν φυσικὴν αὐτῆς ἀξίαν.

Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι οἱ Καβάλλεις, ὅτι οἱ ἐ-μιγῆς ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀποτελοῦντες συνα-σπισμένοι δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰς ἀκαθάρτους καὶ ἐπιβλαβεῖς πρὸς τὸ κοινὸν συμ-φῆρον πράξεις τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης καὶ ὅτι ὡς εἶνε ἡδελφωμένοι θὰ δείξωσιν, ὅτι ἡ ἐπὶ ἐξουσίαν διδασκαλίαν τοῦ προσηλυτοῦ των Ἀρχιμανδρίτου ἄρῃσαν ἐν Καβάλλᾳ σπύρος πεποιθήσεως τῶν δικαιοκρίτων αὐτῶν. Γνωρίζουσι τὸν Ἄγιον Ἐσάνθης ὅστις ὑποφύων ἀπὸ χρόνον πολλὸν ἐκ στοματικῶν διαταράξεων—τοῦ κέντρου τούτου τῆς ὅλης σωματικῆς ἐφείσεως—δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ ἔργα ἐκτροπὰ καὶ αὐτόχρημα ἐπιβλαβὴ νὰ δημιουργῇ.

Καὶ εἰς ἀκόμῃ θεῖμα πῶς ἀπὸ οἱ ἴδιος σω-ματικῶς δὲν λειτουργεῖ ἐν κανονικότητι, πῶς ἡ ἐκκεντρίκότης του δὲν ἐφάρσεν εἰς χειρότερα ἀκόμῃ ἀποτελέσματα. Δὲν ἀρεῖται λοιπὸν μόνῃ τῇ πρὸς αὐτὸν ἀποστrophῇ καὶ ἡ παρὰ τῶν κοινο-τικῶν σωματικῶν μὴ ἀναγκάσις τῶν παραλο-γισμῶν καὶ ὑπεκρίσεων τὸ ἀπεικίσεων, ἀναγκ-ακία καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κοινοτικοῦ των

κανονισμοῦ σταθερὰ ἐπιμονὴ πρὸς τὰ κοινὰ συμ-φῆροντα, ὅπως καὶ ὁ κόσμος γνωρίσῃ τὸ ποῖον αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐκμεταλλούμενος τὴν φρόνησιν καὶ ἡλικίαν ἀνατρήν, ἢν πάντες ἀπέκτησαν διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Πανος. Ἀρχιμανδρίτου δὲν θὰ ἀρῇσιν νὰ διασκαλίσῃ, ὅτι ἄρα ἐπικρατεῖ ἐν Καβάλλᾳ τάξις κοινοτικὴ καὶ ὑγιής, καὶ ὅτι τὴν ἀμεριμνίαν ἀπολαμβάνει τῶν σωματικῶν ἐμπιστοσύνην.

Ἄν αὐτὸς ἀποφύγῃ πικρὸς σωματικῶν τὴν συνεδρίσιν, ἢν αὐτὸς ἀντιδάνῃ τὰ ρητὰ τοῦ κανονισμοῦ ἄρθρα καὶ τὰ πάντα διὰ κακούργων καὶ ὑποῦλων μέσον θέλει νὰ κολάσῃ, ὅτε μὲν ἀποσταλίζων προφάσις κατεπεφυγμένων καὶ ἐθν-ικῶν δῆθεν τῆς ἐπαρχίας του ἀναγκῶν, ὅτε δὲ τὴν σωματικὴν διατάραξιν καὶ τὴν ὀδονταλγίαν προφασιζόμενος, ἄλλοτε δὲ σπέρματα πονηρὰ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐνσπείρων πρὸς διχοτόμη-σιν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, καὶ δὲν ἀμφι-βάλλω ὅτι οἱ Καβάλλεις ἔχουσι τὴν φρόνησιν ὅπως τὸ καλὸν αὐτῶν ἐκτελέσωσιν ἐν τάξει καὶ ὅπως τιμῶς κρατήσωσι τὰ κοινοτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

Ὅθεν προσοχὴ φίλοι Καβάλλεις καὶ θάρος εἰς τὸν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Σας ἀγῶνα λαμ-βάνοντες ὑπ' ὅψε, δὲν ἀπέναντι Σας δὲν ἐ-χῃτε ἐγθροῦς, ἔχετε ὅμως χεῖρον τι τῶν δολο-φόνων Βουλάρων νὰ ἀντιμετωπίσητε. Διότι Βούλάρους ἔξαρχος δὲν θὰ ἐφέρετο χειρότερον πρὸς Ἑλλήνας κληρικὸν παρ' ὅτι οὗτος πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην ἐφῆρθε.

Ἐδιδάχθητε ἀρετὰ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου ὅτι ἡ εἰς ἐκείνους πεποιθήσις καὶ ἡ πρὸς τὰ ἱερὰ καθήκοντα πικρὸς Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἀφο-σίσις εἶνε τὰ μόνον προέχοντα ἐκκλησιῶν καὶ ἔθνος προσόντα καὶ εἰς διὰ τῆς ἀνδρικής καὶ οὐχὶ ὑπόουλοι καὶ ἀλωπεκιστοῦς στάσεως ἀνα-δεικνύονται τὰ κοινὰ τοῦ τόπου συμφέροντα.

Εἴθε βαθείως ἄξιον συγχρητηρίων διότι φρονίμως φερόμενοι προελάθετε πᾶσαν τοῦ λαοῦ χυδαίαν κατὰ τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης ἀπάθειαν, περιορισθέντες εἰς τὴν ἀποστολὴν κατὰλλήλου πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην εὐχαριστηρίου, ὑπογράφοντες παρ' ὧν τε τῶν κοινοτικῶν σωματικῶν καὶ τῆς Ἀντιπροσω-πείας τῆς πόλεως καὶ προστομαζόντες καὶ δια-μαρτυροῦντες πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἡμῶν Ἐκκλησια-στικὴν ἀρχὴν κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης, δὲν πρέπει ὅμως εἰς αὐτὰ μόνον νὰ περιορισθῇ ἀνάγκη συστηματικῆς πλέον καὶ κοινῆς τοῦ τόπου συνεργασίας ἵνα δείξῃτε ὅτι καὶ ἀποχωρισθέντος ὑμῶν τοῦ ἐλατηρίου τῆς κοινοσελεύς δόσεως, παρέμειναν ὑμῖν αἱ ρίζαι τῆς διδασκαλίας καὶ εἰς τὴν εἰσθε πλέον εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνυψώσεως, ὅπως ἀντιμετω-πίσητε πάντα ἐπιβλαβὴ σκοπὸν τοῦ Κυρ Ἰωα-κείμ τοῦ Ἐσάνθης.

Ἐπεθύμουν νὰ ἀποστείλω καὶ ἀντίγραφον τοῦ τε πρὸς τὸν Πανος. Ἀρχιμανδρίτην κ. Σπ. Βλάχου ἀποσταλέντος εὐχαριστηρίου τῆς κοι-νότητος γραμμάτος, ὡς καὶ τοῦ ἐναντίου τοῦ Ἀγίου Ἐσάνθης προστομαζόμενον κατηχητηρί-ου διὰ τὴν ἀνοστήσῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ δυνήθεις ἀκριβῆ νὰ λάβω ἀντίγραφον, ἐπιφυλάσσομαι προσεχῶς νὰ πράξω τοῦτο.

*Ἐν Δράμᾳ τῇ 20ῇ Μαΐου 1906.

Μέχρι τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους ἡκούο-μεν καὶ ἀνεγνώσκουμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς διαφόρους Μακεδονικὰς πόλεις ἐγένοντο γυμνασιακοὶ ἀγῶνες, ὅτι π. χ. ἐν Σέρρες εἰς τὸν δρόμον ἀντοχῆς ἐνίκησαν ἐκεῖνος ὁ μαθητὴς ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς ἐκεῖνον τὸ ἀγώνισμα ἀνεδείχθη νικητὴς οὗτος ὁ μαθητὴς καὶ ἐφάρμιλος τούτου ἐφάρμη ἄλλος εἰς ἄλλο ἀγώνισμα. Ταῦτα ἀρ' ἐνός μὲν διηγεῖται τὴν χάριν εἰς τὰς καρδίας ἀρ' ἑτέρου δὲ καὶ ἐπεροξύνουν λύπην, διότι ἡ πόλις μας ἐστερεῖτο τῶν ἀνῶ. Ἀλλὰ οἱ φιλό-τιμοι ἡμῶν πλῆται κατόρθωσαν νὰ ἀπομακρύ-νωσι τὴν λύπην ταύτην καὶ ὅχι μόνον νὰ φα-νῶσι μνηστὰ ἄλλα καὶ ἐφάρμιλοι τῶν λοιπῶν γειτονευστῶν πόλεων. Ἡ πρὸ τριετίας περὶ-που συσταθεὶς Φιλόμουσος Ἀδελφότης ἡ «Πρό-δος» ἥς τελικὸς σκοπὸς ἦτο ἡ ἰδρύσις γυμνα-

στηρίου ἐν τῇ πόλει μας, προέβη εἰς τὴν ἐκτε-λέσιν τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ οὕτω πρὸ ἐξ μηνῶν εἴχομεν τέλειον γυμναστήριον, ὅπερ ἐγκατα-στήν κατὰ τὰ μέτρα τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἤρξατο νὰ ἐργάζηται ἀνταξίως. Τὸ παρελθὼν τῆς Δράμας ἐμνημήθησαν καὶ τὰ πρὸς χωρία καὶ οὕτως ἡ ἐπαρχία μας ἐντὸς βραχυτάτου χρό-νου ἀρκετὰ γυμναστήρια ἀπέκτησεν.

Ἡ παρελθούσα Κυριακὴ ὥρισθη ὡς ἡμέρα τῶν γυμνασιακῶν ἀγῶνων, ἡμέρα γενικῆς χαρᾶς καθ' ἣν οἱ πολῖται ἐδρεψαν τοὺς καρπούς τῶν πόνων τῶν, ὡς ἡμέρα συγκεντρώσεως τῆς μαθη-τευσούσης νεολαίας τῆς ἐπαρχίας μας. Ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς προσήρχοντο ἄλλοι οἱ κάτοικοι τῶν περὶ χωρίων καὶ κομποπόλεων.

Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν πλήθος ἀνθρώ-πων ἀμφοτέρων τῶν φύλων προσήρχετο εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως μας, οὕτως ὥστε ἐν-τός ὀλίγου ἐπληρώθη. Ἀνεμνόντο ἡδὴ οἱ μα-θηταί. Τὴν 9 ὥραν τοὐρικτὶ εἰσέρχοντο καὶ οἱ μαθηταί ἐν βήματι, ἄδοντες καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς παρατάξις : προηγούμενοι αἱ μαθηταί τοῦ πα-θεργωγείου Δράμας με κανόλεων ἐνδυμα-σίαν, εἰπόντο κατὰ σειράν οἱ μαθηταί τῶν ἀνω-τέρων τάξεων τοῦ ἀρεργωγείου Δράμας, οἱ μαθηταί τῶν σχολῶν Δοξάτου, Τσιατλτζίκης, Προσωπιάνης, Ἐδρενετζίκης, οἱ οἰκτρόφοι τῆς Ἀρχιστράτης καὶ ὡς ὀπισθοπορεύα οἱ μαθη-ταί τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ ἀρεργωγείου Δράμας, ἕκαστοι με ὀμοιομόρφους στολὰς πα-ρελάσαντες δὲ ἐπαύσαντο τὸν πλήθος παρη-τάσσονται κατ' ἰδίαν ἕκαστοι. Ἡ Ἀδούτ Στέ-σμιότης ὁ Ἄγιος Δράμας Χρυσόστομος, παπα-καθημέμων καὶ τοῦ ἐν Καβάλλᾳ προέδρου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως. Ἦδὴ ὑπὸ τὸ γενικὸν ἀποτάγμα τοῦ γυμνασίου τοῦ γυμναστηρίου Δράμας κ. Γεωργίου Κηπίωτου ἐγένοντο συμ-πλέγματα διαφόρων ἀσκήσεων ταχυπόρους ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολῶν Δράμας, Δοξάτου, Τσιατλτζίκης, Προσωπιάνης καὶ Ἐδρενετζίκης.

Διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ἐκαλύφθησαν εἰς αἶν συμπλέγματα ἀσκήσεις τῶν μαθη-τῶν καὶ μαθητῶν Δράμας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Γεωργίου Κηπίωτου.

Μερίστην ἐντύπωσιν προεξένησεν εἰς αἶν ἡ πρὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Δοξάτου σχηματισθεὶς ἡμι-σέληνος, καὶ ταλαντωμένη ἀγκυρὰ ἐν τῇ ὁδηγίαν τοῦ Γυμναστοῦ Νικολάου Μεραζιανίδου.

Μετ' ὀλίγον προσέρχεται ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐκ Τσιατλτζίκης μαθητῶν, τῶν ὡς ἐκ τῆς ἐνδυμα-σίας ἱσχυρῶν κληθέντων, ὁ Γυμναστής Ἰωάν-νης Χρίστου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποῦ ἐτε-λεσθήσαν διαφόροι ἐλεύθεροι ἀσκήσεις.

Προσέρχονται μετὰ ταῦτα κατ' ἰδίαν οἱ ὠτρ-ροὶ τῆς Προσωπιάνης, μαθηταὶ ὑπὸ τὰς διατα-γὰς τοῦ κ. Βασιλ. Βουλταζάου, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἐδρενετζίκῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Ἀλε-ξάνδρου Δημητριάδου. Τέλος δὲ καὶ οἱ οἰκτρό-φοι τῆς Ἀρχιστράτης ὑπὸ τὸν Γυμναστήν Μι-χαὴλ Σκρόδαν ἐξετέλεσαν ποικιλίαν ἀσκή-σεων. Ἐν τῇ μετὰ ὅμως πικρὰ φεκάδες βρο-χῆς πίπτουσαι ἀπὸ οὐραὶν κατὰμαρουν ἀπὸ νύφῃ ἐφυγάδευσαν τοὺς θεατὰς καὶ ἀνέβησαν τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν μετὰ μεσημβρίαν.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐνώπιον ἀπείρου πλήθος ἡσκήθησαν διὰ κοντῶν αἱ μαθηταί, εἰτα διὰ κοντῶν οἱ μαθηταὶ Δράμας, Τσιατλτζίκης καὶ οἱ οἰκτρόφοι Ἀρχιστράτης, ἐνθ' ταχυπόρους ἀποκύνται οἱ ἑσπαιροὶ ἐπὶ κρίκων, τραπέζων, μο-νοζύγων, δίζυγων καὶ εἰς τὴν ἔσιν βαρῶν. Ἡ ἐν τῇ μετὰ ὅμως ἐπελθούσα βροχὴ κατέστρεψε τὸ ἔδαφος ἀκατάλληλον διὰ τὰ λοιπὰ ἀγώνι-σματα, τὰ ἄλματα, τοὺς δρόμους ταχύτητος σφαιροβολίαν, λιθοβολίαν κ.λ.λ.

Ἦδὴ ἀνυπομόνως περιμένοντες οἱ δρμεῖς οἵτινες ἐν ὅλῳ ἦσαν 16. Ὡς ὁριμνῆριον εἶχεν ὁρίσθῃ ἡ κομὸς Δοξάτου 8 1/2, περίπου χι-λιόμετρα ἀπέχουσα τῆς Δράμας. Περὶ τὴν 11ν τὸ ἑσπέρας ὁ παρακολουθούντες ποδηλάται ἐφ-φερον τὴν χαροποιὴν εἰδήσιν τῆς ἀφίξεως. Μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὰς ἐπεφυρμίας καὶ τὰς χειροκρο-μάτας τοῦ πλήθους εἰσέρχεται πρῶτος ὁ ἐκ Τσια-τλτζίκης Κωνστῆτος Θεοδῶρου Παπαῆ διανύ-σας τὸ ἄνω διάστημα ἐντὸς 38 λεπτῶν τῆς ὥ-

ρας, μετὰ 1 λεπτὸν εἰσέρχεται Ζωηρὸς καὶ ἀνα-πλάττης ὁ ἐκ Δοξάτου Νικόλαος Ζαχουλάς, καὶ τρίτος ἐπίσης ἐκ Δοξάτου ὁ Ζαχαρίας Ἰω-άννου διανύσας τὰ 8 1/2 χιλόμετρα εἰς 41'. Μετ' ὀλίγον τὸ Γυμναστήριον ἐκενώθη.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς Μοναστηρίου εἶχε λάβει διαταγὰς ἐκ Κωνσταντίνου, ὅπως πύστη ἀναγνώριζων τοῦ λοιποῦ τὸν ἕγον Πελαγονίαν ὡς Μητροπολί-την, τὸ δὲ διαβημα τοῦτο τῆς προϊστάμενης ἀρχῆς ἀνεκρίναντο ἄμεσως οὕτως εἰς τὴν Α. Σε-βασμιότητα ὡς ἐξῆς : Προσεκάλεσε τοὺς δύο ἀλλοιῶς Καβάλλας (συμπαροφύλακας) ὁλοφῶ-ρος τοῦ Ἑλληνος Μητροπολίτου εἰς τὸ Διοι-κῆριον, ἀπὸ δὲ ἀφώπλισεν αὐτοὺς διέταξεν ὅπως τῷ προσκλήσιν τὸν διερχόμενον τῆς Μη-τροπόλεως, εἰς τὸν ὅπου εἶπεν ὅτι ἔχει δια-ταγὰς ἐκ Κωνσταντίνου ὅπως πύστη τοῦ λοιποῦ ἀναγνώριζων τὸν Μητροπολίτην Μοναστηρίου. Συνεπῶς, προσέθεσεν ὁ Βασιλεὺς, ἤθελε θεωρήσει ὡς ἄμουν πᾶσαν πράξιν καὶ πᾶν ἔγγραφον τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης, εἰς ὃν ὁ διερχόμενος ἀνεκρίνωσε τοὺς λόγους τοῦ Βασιλ. διέταξεν αὐ-τὸν ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἡ-τήσῃ παρ' αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου ὅπως χρεὶν τῆς τάξεως καὶ πρὸς ἀποσώθῃσιν εὐθὺς διὰ τὴν ἐγγράφον τὰς δηλώσεως τῶν ταύτων. Προσέθεσε δὲ ὁ Μητροπολίτης, ὅτι μέ-γιστη τῆς λήψεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἐντολὴν θέλει ἐξακολουθήσει : τὰ ποικιλοτρόπως αὐτοῦ καθήκοντα, οὐδὲν ἁπλοῦς ὡς ὑπὸ τῶν τῶν καθήκοντων ἐντολῶν τοῦ Βασιλ. Οὕτως ὅμως θυ-μωθὲς εἶπεν εἰς τὸν διερχόμενον, ὅτι δὲν ἀκούει τίποτε ἐξ αὐτῶν, ἀπειλήσας ν' ἀπελάσῃ διὰ τῆς βίας ἐκ Μοναστηρίου τὸν Μητροπολίτην ἐὰν μὴ ἤθελεν ὑπακούει εἰς τὰς προφορὰς τῶν διαταγῶν. Ὁ Βασιλεὺς τούτων εἶχεν ἐξοργισθῇ, ὡ-στε δὲν ἐδίδασκε νὰ ἀποκαλέσῃ καὶ ἡσότην τὸν Ἑλλήνα Μητροπολίτην. Ἐπὶ τῇ ὕβρει ταύτῃ ὁ Μητροπολίτης ἐτηλεγράφησε καταγγέλλων τὸν Βασιλ. ταχυπόρους ὅπως καὶ τὸ Πατριάρ-χειον ἀνεκάλεισεν αὐτὸν τυλεγραφικῶς εἰς Κων-σταντινούπολιν ἐνθα ἀφίκετο σιδηροδρομικῶς τὴν Τετάρτην.

Τὰ αὐστηρὰ μέτρα τὰ ποῖα ἡ ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐλαβε καὶ λαμβάνει κατὰ τῆς ἑλλη-νικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐνέβαλεν εἰς σκέ-ψιν τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ἱεράν Σύνοδον περὶ τοῦ κινήσαν διὰ διατρέχει ἡ Ἐκκλησία, Ἀπὸ μὲν ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν εὐρί-σκει ἐν Κωνσταντίνῃ διαβλήθει εἰς τὸν ρωμο-νικόν καὶ δὲν ἐπαρῆται ἡ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν τὸν ἐπὶ τὸν δὲ Γρεβενοῖς ἀντιπροσώπος του καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων ἐν συνῶδι ἤχησαν εἰς Μοναστήριον καταγγελλόντες καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ρωμονικῶν ὡς ὑποθάλποντες δῆθεν ἑλληνικὰ ἀναγκὰς σώματα ὁ δὲ Πελαγονίας ἀπεπέμφθη καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἑδρας του κατόπιν καταγγελλὼν τὸν ρωμονικόν. Καὶ ἐρ' ὅσον οἱ ρωμονικῶντες δὲν κατορθώσωσι νὰ ἐπιτύ-χουν εἰ τι ποδοῦν, ἀδύνατον εἶνε νὰ ἀρήσω-σιν ἡσυχίαν τοὺς ἑλλήνας Μητροπολίτας. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅπουον προέβητο μεγιστέον αἰσθη-σὶν, ὅτι τὰ αὐστηρὰ ταῦτα μέτρα καὶ ὁ διαγῶς ἐπαρῶνται μόνον κατὰ τὸν Ἑλλήνων ἐνθ' οἱ βοήθησαν Μητροπολίται καὶ οἱ ἀντιπροσώποι-τον οἱ ἀναφανδὸν ἀναμνησόμενοι εἰς στασια-στικὰ κινήματα οὐδέποτε ἠρωχλήθησαν ὑπὸ τῶν ὁθωμανικῶν ἀρχῶν τὰ μέλη τῆς ρωμονικῆς προπαγάνδας ὁσάντως ἀφαιρτα ἐλεύθερα νὰ ἐνεργῶσιν ἐν αἷν τοῦρκικῷ ἔδαφει. Ὅθεν οἱ ἑλ-λήνες μόνον εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς καταγγελίας καὶ καταδιώξεις. Διότι οὐδένα ἔχουσι προσταγὰν καὶ ὑποστηρίξει. Ὁ βοήθησαν ἀναφανδὸν ὑ-ποστηρίζονται ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Οἱ δὲ Ρωμοῦνοι ἐὰν

δὲν εἶχον ἱσχυροὺς προστατὰς δὲν ἤθελον κατορ-θώσαι ὅσα τελευταῖος ἐγίνοντο. Ἀρα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μόνον εἴμεθα εἰς ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν διάδρασην ὅλων τῶν κινήσεων. Ἡ ἀδυναμία δὲ εἰς τὴν περιήλθε τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἐνεκα ἐλ-λείψεως στρατοῦ, ἐστωτικῆς ὁργανώσεως καὶ ἀνθηρᾶς οικονομικῆς καταστάσεως ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν νὰ ἐκμεταλλεύονται ὅλας τὰς περιστάσεις ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων, εἰς δὲ τὴν Τουρκίαν νὰ μὴ λαμ-βάνῃ οὐδὲν ὅσον ὅσον πᾶσαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος παραστάσιν.

ΒΟΥΛΗ

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐψηφίσθη τὴν πα-ρελθούσαν ἐδδομάδα τὸ περὶ εὐρείας περιφερείας νομοσχέδιον καὶ μετ' οὗ πολλὴ δημοσιεύμενον θὰ γείνη νόμος τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦ νόμου τοῦ-του ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι θὰ περιορισθῇ ἡ συναλλαγὴ, διότι ὁ βουλευτὴς θὰ ἔχῃ ὀλιγωτέ-ρας ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἐλλογικοὺς καὶ συνεπῶς ὀλιγωτέρας ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Παπαμιχαήλδης, ὁμῶν περὶ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου, διατρα-γυθεὶ τὴν κατὰστασιν τὴν οἰκτράν εἰς τὴν ὁ-ποίαν εὐρίσκειται τὸ κτίριον τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς. Καταλήγων συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουρ-γὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ Μουσείου, ἡ σημασία τοῦ ὁποῦ ἀπὸ ἐθνι-κῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως, εἶνε μεγίστη.

Ὁ κ. Ἀδάμ. Ρουσσόπουλος λέγει, ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν, ὅτε ὑπέβλεπεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νομοσχέδιον ἀφορρὸν τὴν διάδοσιν τοῦ Νόμου τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, παρεκάλει τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως υποβάλῃ καὶ νομοσχέδιον σχε-τικὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἐν Μιστρά Βυζαντινῶν κειμένων. Δὲν εἶνε ἀνάγκη, φρονῶ, κ. Πρόεδρε, λέ-γει, ὅπως εἶνε τις εἰδικὴ τῆς Βυζαντινῆς Ἀρ-χαιολογίας, διὰ νὰ ἐκτιμῇ τὴν μεγίστην ἀ-ρχαιολογίαν, τὴν ἐν Μιστρά ἀρχαιοτάτην ἀρκεῖ νὰ γνω-ρίαν τὸν ἐν Μιστρά ἀρχαιοτάτην ἀρκεῖ νὰ γνω-ρίσῃ δύο τινὰ : α') ὅτι κτίριον τῶν ἐκεῖ Νάων ὑπῆρχεν Ἀνδρόνικου καὶ Παλαιολόγου καὶ β') ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ εἰδικῶς ἀσχολούμενοι εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἀρχαιολογίαν μεταβινοῦσιν ἐ-κεῖ, διαμείνουσιν ἐπὶ ἐδδομάδας καὶ μῆνας, με-λετώντες καὶ θυμαζόμενοι τὰς ἀρχαιογραφίας, τοὺς ἐν αὐταῖς τάφους Ἀνδρόνικου, Θεοδώ-ρας, τὸν ἐν γένει Βυζαντινὸν ρυθμὸν τῶν ἐκ-κλησιῶν καὶ τὰς μεγίστας ἀξίας κειμήλια, ἅπαντα δι' αὐτῶν κόπων καὶ ἀξιοχρηστῶν ἐπιμελείας συνέλεξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μο-νιμασίας καὶ Σπάρτης, νῦν δὲ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Στεφανόπουλος πληροφορεῖ ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία διέθεσε ὑπὲρ τῶν ἀρ-χαιοτήτων τοῦ Μιστρά ὡς πρ

Καθ' ἡν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυ-
τικῶν, ἐπισπεύδεται καὶ ἡ περάτωσις τοῦ δευ-
τέρου ἀντιτορπιλικοῦ τοῦ ναυπηγουμένου εἰς τὸ
Ἀγγλικὸν ἐργοστάσιον Γιάρρω. Τὸ ἀντιτορ-
πιλικὸν οὗτο θὰ εἶνε ἐτοιμὸν περὶ τὰ τέλη
᾽Οκτωβρίου περὶ τὰ μέσα δὲ τὸ πολὺ Νοεμ-
βρίου καὶ τὰ δύο πρῶτα ἀντιτορπιλικά θὰ κα-
ταπλεύσωσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας.—
Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀφίκετο τὴν
Κυριακὴν αὐτὴν προερχόμενος ἐξ Ἰσπανίας ὁ
Ἕλλην Βασιλόπουλος Ἀνδρέας. Θεωρεῖται ὡς ὑπὸ-
ζεν ἡ γενομένη αὐτῷ δεξίωσις ἐν τοῖς ἀνακτό-
ροις παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν
μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας.— Μετὰ τὸ παρα-
τεθὲν πρόγευμα ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ
συνωμίλησεν ἐπὶ μακρὸν ἰδιαιτέρως μετὰ πρίγκι-
πὸς. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη
τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέαν. Ἐπίσης ὁ πρίγκις ἐ-
πεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τζιολίττι καὶ
τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιτόνι, οἵτι-
νες ἀνταπέδωκαν τὴν ἐπίσκεψιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπιστέλλουν ἐκ Βιέννης ὅτι ὁ κόμης Γολου-
χόφσκη ὁμιλῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Οὐγγρι-
κῆς Βουλῆς ἐτόνισε τὴν σταθερότητα τῆς Τρι-
πλῆς συμμαχίας καὶ τὴν ἐξακολουθοῦσαν πρόο-
δον τοῦ ἔργου τῆς εἰρηνεύσεως τὸ ὅποιον διεξά-
γουν αἱ Δυνάμεις εἰς τὰ βιλαέτια τῆς Μακεδο-
νίας. Ὁ κόμης ἐγκωμιάζει τὴν στάσιν τῆς
Βουλγαρίας καὶ ἐλπίζει ὅτι τὸ παράδειγμα αὐ-
τῆς θὰ μιμηθῇ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία. Ἐξε-
τάζων εἴτα τὰ κατὰ τὴν ἑλληνορωμαϊκὴν
διαφορὰν, ἥτις εἰς τὸ τέλος θ' ἀποβῇ εἰς κέρδος
τρίτου τινός, παρατηρεῖ ὅτι ἡ δύναμις ἐξαίρετα
καὶ γὰρ μὴ προσκαλεῖτο ζήτημα τοιοῦτον, ἐφ' οὗ
κατ' οὐσίαν ἡ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν διένεξις
ἀφορᾷ εἰς ζήτηματα διαφεύγοντα τὴν ἄμεσον
δικαιοδοσίαν τῶν τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ τῆς
Ρωμανίας. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι συνεν-
νόησις τις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δὲν θὰ βρα-
δύνῃ νὰ ἐπέλθῃ, συνεννόησις τὴν ὅποιαν εἰμὲθα
διατεθειμένοι νὰ βοηθήσωμεν, ἐὰν τυχὸν παρα-
στῇ τοιαύτη ἀνάγκη. Ὡς πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα
ἐν Μακεδονίᾳ ἀποτελέσματα ἐπιτρέπουν, εἶπε,
νὰ προβλέπῃ τις εἰς τὸ μέλλον μετὰ πεποιθή-
σεως, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀπὸ
κοινοῦ μετὰ τῆς Ρωσσίας τὸ εἰρηνοποιῶν ἔργον
τὸ ὅποιον ἀνελάμβανεν.

✱

Πλείστοι ὅσοι Ἕλληνες κάτοχοι ποταμο-
πλοίων ἢ φορτηγίδων (σλεπίων) ἐπώλησαν ἢ θὰ
πωλήσωσιν ἐντός ὀλίγου ταῦτα, ἵνα μὴ ὑπο-
στῶσι τὰς συνεπείας τοῦ νόμου, ὅστις ἐπ' ἐσχά-
των ἐψηφίσθη ἐν τῇ Ρωμανικῇ Βουλῇ κατὰ
τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοῦ ὁποῦ ἡ ἐφαρμογὴ ἔρ-
χεται ἀπὸ τῆς 19ης προσεχοῦς Ἰουνίου. Ἀ-
παντα τὰ πωληθέντα ὡς καὶ τὰ πωληθησόμενα
σλεπία περιέρχονται εἰς χεῖρας τῶν Ἑβραίων,
ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις θὰ ἀποβῇ ἐν λίαν προσεχεῖ
μέλλοντι ὀλεθριωτάτῃ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς
Ρωμανίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν ση-
μαίαν σλεπίων τοῦ Δουνάβειος ἀνῆρχοντο εἰς
400 περίπου, καὶ τὰ ὅποια ἐφεξῆς θὰ φέωσιν
Αὐστριακὴν κατὰ τὸ πλεῖστον σημαίαν. Τοῦτο
ἄλλως ἦτο καὶ τὸ ὄνειρον τῶν ἐν Βιέννῃ προ-
σπατῶν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰ
ἀτμὴν ἑλληνικὰ σκάφη, ταῦτα εἶνε ἐκτός τοῦ
νόμου, ὃν ἐψήφισεν ἡ Ρωμανικὴ Βουλὴ. Διότι ὡς
γνωστὸν ὁ Δουνάβιος διέπεται ὑπὸ νόμων τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ λιμὴν τοῦ Σουλ-
νᾶ, ὅπου θὰ γίνωνται κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ
φορτώσεις γεννημάτων, εἶνε κεκρυγμένος ὡς
ἐλεύθερος λιμὴν. Συνεπῶς τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν
σημαίαν ἀτμόπλοια θὰ ἐξακολουθήσωσιν καὶ ἐφε-
ξῆς τὸ δρομολόγιον αὐτῶν εἰς τὸν Δουνάβιν,
χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ρω-
μανικῶν νόμων.

Τύποις Π. Α. Πετράκου, Σοφοκλέους 7

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι
τῆς ἐν Πειραιεὶ «Φιλανθρωπικῆς τῶν Ἑπειρωτῶν
Ἀδελφότητος». Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ καὶ τέως ποιῶ-
τος κ. Γεώργιος Δάκας ὁ ἀκαμάτως ἐργαζόμενος ὑπὲρ
τῆς προόδου τῆς ἀδελφότητος, γραμματεὺς ὁ κ. Π.
Γκόβας καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Θ. Παππάς καὶ Κ.
Μέλιος.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Χαρίσης Γκελιάδης
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτίστην τοῦ Ζαγορίου.

— Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεβίωσεν ὁ Βασιλεὺς
Βέης Συρακιώτης ἐκ Μετσόβου καταγόμενος χρηματι-
σας πολλάκις μέλος τοῦ μικτοῦ συμβουλίου τῶν Πα-
τριαρχείων.

— Ὁ ἐκ Τσαρναπλῶν τοῦ Πωγωνίου κ. Κων-
σταντῖνος Φιλ. Φίλιος ὑποστὰς προχθὲς τὰς ἐξε-
τάσεις αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱστορικῆς
σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀνγορεύθη διδάκτωρ με-
τὰ τὸν βαθμὸν ἀριστα, ἐπαινεθεὶς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν
του, διότι προσήλθεν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἔχων ὡς ἐφό-
δια μόνον τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργα-
σίαν· μάλιστα δὲ ὁ τῆς σχολῆς κοσμήτωρ ἡγήθη ὅπως
καὶ οἱ ἄλλοι φοιτηταὶ προσέρχωνται κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον μελετημένοι τοῦθ' ὅπερ εὐχάρισται προξενεῖ
τοῖς καθηγηταῖς. Σφίγγομεν καὶ ἡμεῖς τὴν χεῖρα τοῦ
νεαροῦ ἀσκηπιάδου εὐχόμενοι ὅπως ὁμοίον ἀρχὴ θριαμ-
βῶν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ εἰς ὃ μετὰ ταῦτα κα-
τέρχεται ἐξοδία.

— Ἡ κυρία Ἀννα Ἀποστόλου Ζάππα μετὰ τῶν
τέκνων τῆς ἀνεχώρησε προχθὲς, μέσον Ἀγίων 40 εἰς
Λάμπιον.

— Ἐν Σιατίστῃ ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν ὁ
διδάσκαλος τοῦ γένους Φίλιππος Σακελλαρίου ἐκ Ζα-
γορίου τῆς Ἡπείρου. Σπουδάζας ἐν Ἀθήναις καὶ Γερ-
μανίᾳ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἀφιέρωθη εἰς ἐκπαί-
δευσιν τῆς ἑλλ. νεολαίας ὑπηρετήσας ἐπὶ μακρὰ ἔτη
ὡς διδάσκαλος καὶ γυμνασιάρχης τῶν ἑλληνικῶν ὀρθο-
δόξων ἐν Μακεδονίᾳ κοινοτήτων Καστορίας, Κοζάνης,
Πελαγονίας, Σιατίστης, Τσοτύλου καὶ τῆς Φιλιππου-
πόλεως. Ἡ κοινότης Σιατίστης ἐκίδευσεν τὸν ἀείμνη-
στον ἄνδρα δαπάνῃ τοῦ Τραμπατζεῖου γυμνασίου φό-
ρον εὐγνωμοσύνης ἐλάχιστον ἀποδίδουσα αὐτῷ ἀντὶ
κακοποροῦ πολυετοῦς ἐργασίας.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Λαμίαν ὁ κ. Γ.
Σιάμος μετὰ τῆς συζύτου του ἥτις ὑποστὰς πρὸς μὴ-
νὸς ἐγγείρησιν ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» ἐθεραπεύθη τε-
λείως καὶ ἀνέκτισε τὴν ὑγίαν τῆς.

— Ἀφίκοντο ἐκ Σερβίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀρ-
τίστην οἱ κ. κ. Ἀριστ. Παπαγιώτης, Ἰω. Σουλιώτης,
Κωνστ. Μαντσίνας, Νικολ. καὶ Γεώργιος Παπανικο-
λάου, καὶ Μιχ. Ζάβγιακας ὅπως τελειοποιήθῃ ἐν-
ταῦθα εἰς τὴν ζαχαροπλαστικὴν ἐξ Ἀρτίστης δὲ
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σερβίαν ὁ κ. Δημ. Σταμάτης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κονίτσης ὁ κ. Χ. Φλώρος καὶ ἐκ
Μολίτσης ὁ κ. Χ. Εὐνός.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντό-
κους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυ-
σόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίας, ἀποδοτέας
εἰς ὁρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πλη-
ρῶνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατά-
θεσις, εἰς χρυσὸν ἢ ἐπὶ ἐπιταγῇ ὀφείας (chèque) ἐπὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούντος.

Τὰ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρῶ-
νται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτή-
σει τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς
Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς	ἐκατὸν	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	»	»	»	»	»	»
2	1/2	»	»	»	»	»	»	»
3	»	»	»	»	»	»	»	»
4	»	»	»	»	»	»	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται
κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμῶς

Ἡ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΩΝ

Προχθὲς Τετάρτην, ἀκριβῶς τὴν 4 μ.μ.
δ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπιτετραμμένος τῆς
Ρωσσίας κ. Λερμοντώφ, ἐπισκεφθεὶς τὸν
πρωθυπουργὸν τῆς Ρωμανίας κ. Καντακου-
ζηνόν, ἐκπληροῦντα καὶ καθήκοντα ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ στρατηγοῦ Λαχο-
δάρη ἀπόντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀνεκοίνω-
σεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ ἑλλ. Κυβέρνησις, θεω-
ροῦσα ματαίαν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν δια-
πραγματεύσεων πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἑλλη-
νορωμαϊκῶν σχέσεων, διότι βλέπει, ὅτι ἀδύ-
νατον εἶνε νὰ ἐξευρεθῇ βάσις συνεννόησεως,
ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἀνά-
κλησιν τῶν ἀπομενόντων ὑπαλλήλων τῆς ἐν
Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας ὡς καὶ
πάντων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων τῆς
Ἑλλάδος εἰς ἀπάσας τὰς ρωμανικὰς πόλεις.
Ἡ Ἑλλὰς τὴν προστασίαν τῶν ὑπῆκων τῆς
ἀνέθηκεν εἰς τὴν ρωσικὴν Κυβέρνησιν,
ἥτις ἀνέλαβε ταύτην, πλὴν ἐν Βραβίλᾳ, ὅπου
δὲν ἔχει προξενεῖον καὶ ὅπου τὴν προστα-
σίαν τῶν Ἑλλήνων ἀναλαμβάνει ὁ αὐτὸς
πρόξενος τῆς Γαλλίας.

Ἦδη καὶ ἡ Ρωμανία θὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς
ἐν Ἑλλάδι προξένους τῆς, βεβαίως δ' ἐπὶ
θ' ἀναθέσῃ τὴν προστασίαν τῶν ὑπῆκων
τῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἂν μὴ εἰς τὴν Γερμα-
νίαν. Ἡ κυβερνήσις θὰ προβῇ ἄμεσως εἰς τὸν
διορισμὸν ἀκολουθῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ὑπηρε-
τοῦν εἰς τὰ ἐν Ρωμανίᾳ ρωσικὰ προ-
ξενεῖα ἀνεπισήμως, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν
ἑλληνικῶν υποθέσεων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Στέφανος Σαγ, Δαρδανέλλια. Συνδρομὴ σας ἐν
ἐτῶν ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.— Ἀδελφοὶ
Ζαμάνη, Λεδαδεῖαν. καὶ Χρ. Δῆμα, Ἀργίριον.
Νὰ μᾶς στείλητε τὴν συνδρομὴν σας.— Α. Ν. Ἐν-
ταῦθα. Ἡ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ τοῦ προηγουμένου
φύλλου πληροφορία περὶ ἐπιδόσεως ἀναφορᾶς εἰς τὸν
ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τῶν κ. κ. Χ. καὶ
Μ. ἐδημοσιεύθη ἐν ἀπουσίᾳ ἡμῶν ὥστε δὲν ἔχομεν
οὐδεμίαν γνώσιν. Ἄλλως τε φρονούμεν ὅτι οἱ ἱωαν-
νῖται ἔχουσι καθήκον νὰ φροντίσωσι μᾶλλον περὶ τῶν
κοινοτικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν τῆς πόλεως ἢ νὰ
ἀσχοῦνται εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Οἱ ἔφοροι καὶ οἱ δι-
δάσκαλοι θέλουσι ὅλοι κρέμασμα καὶ θὰ τοὺς κατα-
ταῖ ἡ Ἡπείρος. Τὰ χρήματα σπαταλῶνται ἀσκόπως.
Φοικτὸν δὲ εἶνε νὰ μὴ ὑπάρχῃ γυμναστήριον ἐν Ἰωαν-
νίνοις οὔτε μία φιλαρμονική. Ἄς ἐντραποῦν τοὺς ἀν-
στον οἱ ἱωαννῖται ἀναγινώσκοντες τὴν ἀνωτέρω ἐν
Δράμας ἀλληλογραφίαν.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Αὔριον ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 1/2 π.μ. ἐνε-
ργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ
Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ ἐνότης
κλήρωσις τοῦ ἐκ Δορυ. 20,500,000 δανείου αὐτῆς ὡς
ὁρισμένη διὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1906.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς
κλήρωσιδος ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1906.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Σφρίτς.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ",
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Ἐσωτερικοῦ Δρ. 12.—
Ἐξωτερικοῦ Φρ. 12.—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Ἐσωτερικοῦ Δρ. 6.—
Ἐξωτερικοῦ Φρ. 6.—

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται

Αἱ ἐπιστολαὶ διεστέλλονται πρὸς τὸν
κ. Ι. ΔΕΛΗΚΑΤΕΡΙΝΗΝ